

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Dobrem, advokátem se sídlem Čelakovského sady 8, Praha 2, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2009, č. j. 2009/39081-212, o námitce podjatosti uplatněné žalobcem,

t a k t o :

Soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jirí Tichý **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Cad 73/2009.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou brojí žalobce proti výše označenému rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 19. 5. 2005, č. j. KUOK/12780/05/OSV-DS/7025/SD-95. Tímto rozhodnutím krajský úřad zamítl návrh na povolení obnovy řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím krajského úřadu ze dne 21. 4. 2005, č. j. KUOK/9014/05/OSV-DS/7025/SD-72, ve věci žádosti o dávku sociální péče.

[2] V obtížně čitelném podání ze dne 22. 3. 2010, jímž požádal o odročení jednání, žalobce též namítl podjatost soudců Městského soudu v Praze, přičemž výslovně uvedl Mgr. Jiřího Tichého. Konstatoval, že ve stejné věci již městský soud rozhodl nejméně padesátkrát, vydává neveřejné rozsudky bez žalobcovy přítomnosti. Soudce Tichý a jeho kolegové se pouze opakují a opisují své původní rozsudky, své plagiáty, jako rigorózní práce na plzeňské právnické fakultě. Ve věci už asi padesátkrát rozhodoval neveřejně i Nejvyšší správní soud. Žalobce opakovaně žádal ustanoveného advokáta, aby proti neveřejným rozsudkům podal ústavní stížnost. Uvedená věc je v rozporu s ústavním zákonem, soud je tak povinen věc předložit Ústavnímu soudu.

[3] Ve svém vyjádření k podané námitce podjatosti dotčený soudce uvedl, že k věci, k účastníkům, ani k jejich zástupcům nemá žádný poměr. Nejsou mu známy žádné okolnosti, pro které by měl být vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci.

[4] Námitka podjatosti není důvodná.

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Podjatost soudce zasahuje do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost soudce tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako jednoho z pilířů demokratické společnosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[7] Žalobce namítl podjatost všech soudců Městského soudu v Praze. Podle rozvrhu práce na rok 2009 však již věc byla přidělena senátu 2 Cad složenému (s ohledem na povahu rozhodovaných věcí) z jediného soudce (samosoudce) městského soudu - Mgr. Jiřího Tichého. Nejvyšší správní soud se proto nejprve zabýval tím, zda je námitka podjatosti relevantní ve vztahu k tomuto soudci. Teprve byla-li by shledána důvodnou a byl-li by tento soudce vyloučen z projednávání a rozhodování věci, přistoupil by Nejvyšší správní soud „v druhé fázi“ ke zkoumání podjatosti ostatních soudců městského soudu. I při posuzování námitky podjatosti totiž nutno respektovat zásadu hospodárnosti řízení, která v daném případě velí postupovat tak, aby podjatost jednotlivých soudců byla prověřována jen dotud, dokud se nenajde potřebný počet soudců, kteří jsou ve vztahu k věci nepodjatí a kteří tedy ve věci mohou jednat a rozhodovat (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 - 34).

[8] Jestliže žalobce námitku podjatosti vztahoval k problematice vydávání blíže nespecifikovaných rozsudků městského soudu v rozporu se zásadou veřejnosti soudního řízení, dále ke skutečnosti, že rozsudky ve věcech žalobce jsou stále pouze opisovány, jakož i k tomu, že by městský soud měl předmětnou věc předložit Ústavnímu soudu dle č. l. 95 odst. 2 Ústavy České republiky, jedná se o okolnosti spočívající v postupu dotčeného soudce v řízení o projednávané věci či v jeho rozhodování v jiných věcech, které však (jak uvedeno již výše) podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. důvodem k vyloučení soudce nejsou.

[9] Důvodem k jeho vyloučení pak není ani samotná skutečnost, že na městském soudu projednával a rozhodoval dřívější věci týchž účastníků.

[10] Žalobcem uplatněné námitky se mívají se shora naznačeným smyslem institutu vyloučení soudce. Lze dodat, že žalobci jako účastníku řízení náleží celá škála procesních oprávnění, jež zajišťují jeho právo na spravedlivý proces (č. l. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod); v případě, kdy by podle jeho názoru byla některá z těchto jeho práv porušena, jak namítá ve svém podání, může se např. za použití opravných prostředků domáhat nápravy. Takové hodnocení procesního postupu městského soudu v dané věci však Nejvyšší správní soud v této fázi řízení činit nemůže.

[11] Žádnými dalšími konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům podjatosti pro poměr uvedeného soudce k věci nebo k účastníkům řízení, námitka odůvodněna nebyla, stejně tak žádné skutečnosti nasvědčující podjatosti soudce nevyplývají ani z obsahu soudního spisu. Za situace, kdy rovněž dotčený soudce vyloučil existenci skutečností, jež by mohly být

důvodem k jeho podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu